

AUTOREFERAT

Edukację muzyczną rozpocząłem w wieku 5 lat w Ognisku Muzycznym w Rudzie Śląskiej - Kochłowicach. W tym mieście mieszkał i prowadził swoją orkiestrę mój wuj Franciszek Wilk, kombatant Powstań Śląskich. To on odkrył we mnie talent muzyczny i stał się moim mecenasem, kupując dla mnie pierwszy instrument - pianino. Naukę gry na fortepianie kontynuowałem w PSM I st. im. Stanisława Moniuszki w Katowicach, gdzie zdobyłem solidne podstawy muzyczne w klasie fortepianu prof. Alicji Mikułowej. Ukoronowaniem tego okresu muzycznego był występ z orkiestrą szkolną w Filharmonii Śląskiej pod batutą Eryka Taubica.

Anna Wesołowska, Felicja Bieganek, Bernard Steuer oraz Józef Podlewski - to profesorowie PSM II st. im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, którzy z ogromnym zapalem wprowadzali mnie w świat muzyki klasycznej i rozrywkowej. To dzięki nim nauczyłem się sumienności, wrażliwości i pracowitości. Spotkania muzyczne z profesorami, często pozalekcyjne, poszerzały moją wiedzę nie tylko muzyczną, ale również techniczną, a te doświadczenia w obecnych czasach komputerów okazały się niezbędne. Zainteresowania muzyką jazzową i rozrywkową zapoczątkowały naukę aranżacji już w szkole średniej. Pod kierunkiem prof. Bernarda Steura powstały moje pierwsze kompozycje i aranżacje wykonywane przez big-band, jak i moje combo jazzowe. W tym czasie talent literacki objawiła Anna Górecka (obecnie wykładowca Akademii Muzycznej w Katowicach) pisząc szereg tekstów do moich kompozycji. W roku szkolnym 1985/1986 prowadząc własny zespół, zostałem laureatem Ogólnopolskiego Konkursu Szkół Artystycznych w Elblągu, zdobywając nagrodę główną z zespołem oraz nagrodę indywidualną za aranżację. Te wyróżnienia ułatwiły mi podjęcie decyzji dotyczącej wyboru kierunku studiów i w 1986 roku rozpocząłem naukę w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, otrzymując indeks z rąk ówczesnego Rektora za najlepiej zdany egzamin wstępny.

Studia pod kierunkiem prof. Zbigniewa Kalemby ukształtowały mnie artystycznie i dały mi podstawy rozumienia różnych stylów muzycznych. W tym okresie brałem udział w wielu festiwalach krajowych i zagranicznych, m.in. Jazz Juniors, Warsaw Summer Jazz Days, Jazz Jamboree, gdzie wystąpiłem z gitarzystą Davida Samborna, Hiramem Bullockiem. W 1989 roku z zespołem Staff Only zdobyłem II nagrodę na festiwalu Jazz Juniors. Z tą samą formacją zakwalifikowałem się do finału konkursu zespołów jazzowych w Hoeilaart w Belgii. Jednym z utworów była moja kompozycja „The Beginner”, która później znajdzie się na autorskiej płycie.

Moją aktywność artystyczną obrazuje fakt współpracy z 14 zespołami, wymienię - „Loud Jazz Band” Mirka Kaczmarczyka, „Mr. Bober’s Friends” Wojtka Bobrowskiego, czy grupę „Set Off”, z którymi występowałem na wielu festiwalach w Niemczech, Holandii i Norwegii.

Jeszcze jako student byłem wykładowcą Warsztatów Artystycznych w Brzegu, Myślcu i Otmuchowie.

Dzięki współpracy z tak wieloma zespołami, miałem możliwość uczestniczenia w sesjach nagraniowych m.in. takich produkcji jak - płyta Tadeusza Nalepy „Absolutnie”, Kciuk Surzyn Band „Klucha w Śpiewnik” oraz „Little Wing” z udziałem Czesława Niemena zarejestrowana na płycie „Kciuk i jego goście” w 1988 roku. Nagrania z czołowymi postaciami sceny jazzowej i rozrywkowej, pozwoliły mi na obranie kierunków artystycznych i wypracowanie własnego języka muzycznego. W 1990 roku ukończyłem studia na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, otrzymując dyplom i tytuł magistra w klasie Kompozycji i Aranżacji.

Dalsza droga artystyczna to kolejne płyty, m.in. Loud Jazz Band „4ever2U” - nominowana do nagrody Fryderyka 1995 w kategorii jazz, płyta Ireny Santor „Powróćisz tu”, Grzegorz Kapołka Band „I’m believing”, Grzegorz Kapołka Quartet „Blue Blues II”, płyta Anny Serafińskiej „Melodies”.

Od początku swojej kariery współpracowałem z big-bandami grając na licznych festiwalach krajowych i zagranicznych. To współpraca z Big Warsaw Band Stanisława Fijałkowskiego, Big Band Wiesława Pieregórólki, Alex Band Aleksandra Maliszewskiego i Kukla Band Zygmunta Kukli dała mi solidne fundamenty grania

w zespole, kierowania nim oraz komponowania i aranżowania w różnych stylach muzycznych. Właściwie od szkoły średniej nie rozstaję się z aparatem wykonawczym jakim jest big-band.

Rok 1992 jest kolejnym etapem indywidualnego rozwoju, zapoczątkowanym założeniem wraz z Grzegorzem Kapołą zespołu Mr D.J. Od tego czasu jestem w czołówce polskich muzyków jazzowych ankiety TOP JAZZ w kategorii Synteza i Instrumenty Klawiszowe. Doświadczenia muzyczne zdobyte dotychczas zarówno w szkołach artystycznych, jak i na scenie muzycznej zaowocowały nagraniem debiutanckiego albumu „The Beginner”. Do udziału w nagraniach zaprosiłem fenomenalnego gitarzystę Franka Gambale z zespołu Chick Corea Elektric Band, który po przesłuchaniu materiału, poprosił o nuty i nie wahał się przyjechać na prywatne zaproszenie do Polski. Sesja nagraniowa odbyła się w warszawskim studiu S-4. Gościnnie do nagrań zaproszeni zostali także puzonista Robin Eubanks, trębacz Piotr Wojtasik, gitarzysta Grzegorz Skawiński, saksofoniści Wojciech Staroniewicz i Mariusz „Fazi” Mielczarek. Trzon zespołu stanowili Dariusz Janus - key., Grzegorz Kapoła guit., Andrzej Rusek bg. i Paweł Twardoch dr. Płyta została wydana w 1996 roku przez Koch Internacional. Z zespołem Mr D.J. występowałem w wielu klubach jazzowych oraz brałem udział w koncercie z okazji XXV-lecia Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej.

Byłem inicjatorem nagrań dla Polskiego Radia programu I i III. W 1994 roku zrealizowane nagrania z Ewą Urygą do słów Justyny Holm „Zbiorowa cisza” i „Twarda Łza” to kompozycje i aranżacje mojego autorstwa. W 1996 roku zostałem zaproszony jako aranżer i wykonawca do nagrania płyty „Kolędy” Marka Bałaty.

Kolejny album „Życzę Ci Dobrych Świąt”, którego jestem producentem, kompozytorem i aranżerem powstaje w 1997 roku. Jest to zbiór kolęd i pastorałek śpiewanych przez Beatę Bednarz, Ewę Urygę, Mieczysława Szcześniaka i Agnieszkę Janus. W 1998 roku powstał projekt Duety, którego byłem pomysłodawcą. Do nagrań zaprosiłem Natalię Kukulską z Mieczysławem Szcześniakiem, Katarzynę Stankiewicz z Markiem Bałatą, Ewą Wlazłowską z Jackiem Kotlarskim oraz Joannę Zagdańską z Ryszardem Rynkowskim. Kolejne dwie kompozycje „Dwa razy nic” do słów Jana Wołka śpiewane przez Grażynę

Łobaszewską i Piotra Schulza oraz utwór „Nocna rozmowa” do słów Artura Kurpisza wykonywany przez Ewę Urygę i Janusza Szroma znalazły się w koncercie Premier w Opolu i utrwalone zostały na płycie pt. Opole'99 Premiery. W tym samym czasie kiedy komponowałem, aranżowałem i byłem producentem wielu wykonawców polskiej sceny muzycznej, współpracowałem również jako muzyk-pianista i keyboardzista, akompaniując takim wykonawcom jak: Tytus Wojnowicz, Lora Szafran - projekt „Tylko Chopin”, trasa koncertowa w listopadzie 1999 roku z zespołem Walk Away, koncerty ze skrzypaczkami Julitą i Paulą Sokołowskimi oraz Anną Serafińską. W latach 2002-2005 uczestniczyłem w musicalu „Chicago” wystawianym przez warszawski teatr Komedia.

Do dwóch autorskich płyt „The Beginner” i „Życzę Ci Dobrych Świąt” na drodze indywidualnego rozwoju, dodaję powstanie trzeciego albumu wydanego w 1999 roku pt. „The Tales”. Wśród opowieści autorskich na płycie znalazły się też utwory innych kompozytorów, wymienię „Concierto de Aranjuez” J. Rodrigo czy Preludium fortepianowe op. 1 K. Szymanowskiego. Śmiałe aranżacje pozwoliły słuchaczom odkryć te utwory na nowo, nie niszcząc ich pierwotnego piękna zawartego w tematach, a wykorzystany przeze mnie kwartet smyczkowy, złagodził nowoczesność i ostrość brzmienia.

Rok 2000 to czas zakończenia długoletniej pracy nad płytą „Running for my life” ze standardami muzyki Gospel, śpiewanej przez wybitną artystkę tego gatunku Ewę Urygę. Płyta została dobrze przyjęta zarówno przez odbiorców, jak i krytykę. Doceniono profesjonalizm gwarantowany przez dobór muzyków oraz nowoczesne aranżacje, świetnie brzmiące także na koncertach (recenzja Gość Niedzielny z 24.02.02). Nagranie z tej płyty pt. „Consideration” zostało umieszczone w składance Jazz w Polsce - Antologia 1950-2000 i wydane przez Polskie Radio w 2002 roku.

Zdobycie gruntownego wykształcenia oraz doświadczenia zarówno w dziedzinie muzyki klasycznej, jak i jazzowej, dało mi możliwości zastosowania tej wiedzy oraz umiejętności w kolejnych kompozycjach. Poznanie pianistki - prof. Gabrieli Szendzielorz, wykonującej współczesne dzieła kompozytorów, zaowocowało i zainspirowało mnie do napisania utworów na fortepian. Tak powstały „Cyberwalc”,

Etiuda na 4 ręce oraz cykl walców i etiud. Kompozycje te były prezentowane na wielu festiwalach, jak i kursach mistrzowskich muzyki klasycznej. Do moich osiągnięć niewątpliwie należy udział Akademickiego Zespołu Muzycznego Politechniki Śląskiej pod dyrekcją Krystyny Krzyżanowskiej-Łobody w VI Międzynarodowym Konkursie Chórów im. Johanna Brahmsa (6 Internationales Johannes-Brahms - Chorfestival & Wettbewerb) w kategorii chórów mieszanych i zdobycie złotego medalu autorską kompozycją „GOODMORNING AFRICA” - 8-12 VII 2009 r. Wernigerode (Niemcy) oraz prawykonanie Etiudy na 2 fortepiany na IV Festiwalu Prawykonania - Sala koncertowa AM w Katowicach 26 III 2011 r.

Kolejnym nurtem w mojej karierze była muzyka sakralna i to właśnie w ramach obchodów XXV-lecia pontyfikatu Jana Pawła II w 2004 roku powierzono mi pieczę nad oprawą muzyczną do „Tryptyku Rzymskiego” Karola Wojtyły, recytowanego przez Krzysztofa Kolbergera w Akademickim Kościele św. Anny w Warszawie. Była to kolejna inspiracja, która zaowocowała płytą „Prowadź mnie Panie” nagrałą w czerwcu 2004 roku. Jako jej producent dokonałem bardzo śmiałych aranżacji, nadając znanym utworom religijnym nowatorskie brzmienie, wykorzystując zarówno chór, jak i głosy syntetyczne. Koncert promujący miał miejsce 25 XI 2004 r. w MOK w Rudzie Śląskiej. Dalsze zainteresowania muzyką sakralną zainicjowały powstanie dwóch płyt: „Cały Twój” i „Bóg w stajni” nagranych dla Moniki Grajewskiej w 2005 roku. Pieśni religijne w swojej prostocie dały mi możliwość harmonicznego wzbogacenia i rozbudowania utworów. Swoją selektywność i przejrzystość uzyskały dzięki zastosowanemu przeze mnie brzmieniu akustycznemu. W tym nurcie powstała kompozycja i aranżacja utworu słowno-muzycznego pt. „Subito Santo”, utrwalona na płycie Moniki Grajewskiej w 2009 roku, jak i zarejestrowanie oraz wydanie teledysku na płycie DVD w 2011 roku.

Swoje zdolności zarządzania i dyrygowania zespołem mogłem wykorzystać będąc od 2004 roku aranżerem, a od 2005 do listopada 2012 roku kierownikiem muzycznym telewizyjnego programu „Jaka to melodia”. Wyznacznikiem moich możliwości jest liczba zaaranżowanych utworów do tego programu (ponad 1000 aranżacji). Mój profesjonalizm oraz umiejętność współpracy z wieloma osobami, nie tylko muzykami, i dobra koordynacja działań przy tworzeniu programu,

zapracował długoletnią współpracą. W tym okresie współpracowałem z wielkimi gwiazdami sceny polskiej m.in. Ewą Bem, Ryszardem Rynkowskim, Piotrem Cugowskim, Małgorzatą Walewską, czy Alicją Węgorzewską. Z tego czasu pochodzi płyta CD wydana w 2007 roku, na której została zarejestrowana moja kompozycja „Dźwięk” („Jaka to melodia”) do słów Jacka Cygana.

W czasie kiedy byłem kierownikiem programu telewizyjnego „Jaka to melodia”, realizowałem nagrania dla jednej z najwybitniejszych artystek, Grażyny Łobaszewskiej. Na płycie pt. „Przeżywamy” znalazło się 12 autorskich kompozycji i aranżacji. Płyta pomimo obecności tylko jednego kompozytora, jest bardzo zróżnicowana. Zarówno warstwa emocjonalna, jak i muzyczna jest dla słuchacza interesująca. Płyta została wydana 18 IX 2012 r., przez Sony Music Polska. Pochlebne recenzje są kolejnym dowodem tezy zawartej w mojej pracy doktorskiej, że sukces utworu lub też dzieła, w tym przypadku płyty, zależy już nie tylko od kompozytora, ale również od aranżera i producenta. Myślę, że udało mi się te wszystkie trzy elementy połączyć w całość. Utwór z tej płyty pt. „Już drogę znasz” znalazł się na składance radia PIN pt. „Cafe night & day”. W grudniu 2012 roku odbyła się Gala Złoty Mikrofon. Koncert ten uświetniła swoim występem Grażyna Łobaszewska z oprawą muzyczną pod moim kierownictwem. Na scenie towarzyszyła mi sekcja rytmiczna oraz Zespół Smyczkowy Polskiej Orkiestry Radiowej. Moim zamysłem było połączenie elektrycznego brzmienia sekcji rytmicznej z łagodnym brzmieniem orkiestry smyczkowej. W utworze pt. „Prowincja jest piękna” uzyskałem efekt sielskości prowincji, o której opowiada tekst utworu. Występ ten został zarejestrowany na płycie, na której większość utworów jest mojego autorstwa. Jestem również aranżerem, jak i producentem muzycznym tej płyty, wydanej przez Polskie Radio w kwietniu 2013 roku. Wartość artystyczna krótkiej formy słowno-muzycznej jaką jest piosenka zależy nie tylko od kompozytora, ale w równej mierze od autora tekstu. To właśnie poetka Justyna Holm zaprosiła mnie do współpracy przy realizacji projektu „Aureola” - bajki o polskich świętych. Zamysłem było użycie instrumentów charakterystycznych dla danej epoki i połączenie ich z brzmieniem współczesnym. Zbiór 12 kompozycji i oprawa muzyczna bajek zostały zarejestrowane na 3 płytach DVD, wydanych przez wydawnictwo Promyczek w 2014 roku. Zainteresowanie polskim folklorem

skłoniło mnie do zaaranżowania w nowoczesny sposób znanych piosenek ludowych. Trudnością w realizacji tego projektu był fakt, że korzystałem tylko i wyłącznie z instrumentów elektronicznych. Płyta „Swojskie Klimaty” zaśpiewana przez Monikę Grajewską, to nowatorskie spojrzenie na dwanaście różnorodnych utworów, w których ścierają się różne style muzyki świata, wiernie zachowujące oryginalną melodię i tekst. Płyta została wydana w grudniu 2015 roku.

Różnorodność twórcza skłoniła mnie poprzez liczne kontakty z muzykami klasycznymi do podjęcia wyzwania, jakim jest tworzenie kompozycji dla artystów sceny klasycznej. To było przyczynkiem do powstania płyty „Three colours of...” wydanej na początku 2016 roku. Kompozycje te zostały wykonane na moim benefisie - koncercie zatytułowanym „W stronę klasyki”, który odbył się 21 stycznia 2016 roku w Sali koncertowej ZPSM im. Wojciecha Kilara w Katowicach. To właśnie kompozycja „Three colours of fantasy” stała się dziełem artystycznym mojej pracy habilitacyjnej. Utwór składa się z trzech części. Każda z nich napisana jest na flet, gitarę i fortepian. Pierwsza część z towarzyszeniem orkiestry smyczkowej, druga z kwartetem smyczkowym, zaś trzecia pozostaje tylko relacją pomiędzy trzema instrumentami. Rodzaj zawołań i odpowiedzi pomiędzy instrumentami, sprawia wrażenie na wzajemnym przekazywaniu sobie tematu pomiędzy fletem a gitarą, natomiast fortepian jest tutaj spoiwem harmonicznym tych dwóch instrumentów. Improwizacja tak ważna w muzyce jazzowej, także w tym utworze znalazła swoje miejsce w zapisie nutowym, gdyż wykonawcami są muzycy klasyczni. Druga część utworu pt. „Nieporozumienie” jest diametralnie inna od pozostałych. Po pierwsze soliści grają z towarzyszeniem kwartetu smyczkowego, a po drugie część ta wykorzystuje elementy muzyki flamenco. Jak widać, z każdą kolejną częścią następuje redukcja obsady wykonawczej. Tutaj zostaje poruszona kwestia jakości utworu. Czy zależy ona od liczby instrumentów? Czy jakość utworu ma w ogóle z tym związek? Jakkolwiek, utwór ten jest próbą odpowiedzi na te pytania i rozwiania wątpliwości, a dokładniej udowodnienia, iż na jakość utworu składają się czynniki zgoła inne niż obsada. Biorąc do ręki np. partyturę III Symfonii „Pieśni żałosnych” op. 36 i III Kwartet smyczkowy „Pieśni śpiewają” op. 67 Henryka Mikołaja Góreckiego niewielu odważy się zaprzeczyć, iż obydwa dzieła są wyjątkowe bez względu na obsadę. Bywa też tak, iż utwór na wielką orkiestrę

symfoniczną wydaje się być niczym przy dobrze napisanym utworze na skrzypce solo. Oczywiście bywa też odwrotnie. Takich przykładów można mnożyć bardzo wiele. Istotą problemu jest zrozumienie, iż w czymś małym można zawrzeć równie dużo jak w czymś większym. Właśnie taką próbę podjąłem pisząc „Three colours of fantasy”. Szczegółowy opis pracy zamieściłem w załączniku dzieła artystycznego.

Wszystkie moje dotychczasowe osiągnięcia realizuję dzięki pracy pedagogicznej, którą rozpocząłem w październiku 1997 roku jako wykładowca Akademii Muzycznej w Katowicach na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, na stanowisku młodszego wykładowcy. Chcąc poszerzać i doskonalić swoje umiejętności naukowe w dziedzinie muzycznej w 2001 roku zostałem asystentem prof. Andrzeja Zubka w klasie Kompozycji i Aranżacji. To pod jego okiem pisałem pracę doktorską pt. „Three colours of rhapsody” uzyskując 18 X 2007 r. stopień doktora sztuki muzycznej, w dyscyplinie artystycznej - kompozycja i teoria muzyki, specjalność - kompozycja. Nauczanie daje mi ogromną satysfakcję i radość w przekazywaniu wiedzy jaką zdobywałem i zdobywam w trakcie mojej kariery zawodowej. Radość jest tym większa, kiedy studenci mojej klasy otrzymują nagrody, a absolwenci odnajdują się na rynku muzycznym stając się nowym pokoleniem współczesnych kompozytorów i aranżerów.

Oprócz działalności pedagogicznej na Akademii Muzycznej swoje umiejętności rozwijałem prowadząc zajęcia z sekcją rytmiczną i zespołami jazzowymi na II Ogólnopolskim Kursie Wakacyjnym Big-Bandów i Zespołów Kameralnych, który odbył się 12-18 lipca 2001 r. w Nysie. Prowadziłem również konferencje metodyczne na temat „Kompozytor, aranżer i producent-kreator brzmienia” - Jelenia Góra 24 X 2008 r., „Rola komputerów we współczesnej muzyce rozrywkowej” - Jelenia Góra 21 X 2010 r. Zaproszono mnie również jako przewodniczącego jury na Festiwalu Muzyki Transgranicznej w Jeleniej Górze w latach 2008 i 2010.

Wszystkie moje dotychczasowe osiągnięcia artystyczne zostały uhonorowane w roku 2013 nagrodą specjalną Ministra Sztuki i Dziedzictwa Narodowego.

Spotkanie na drodze zawodowej wielu znaczących osobowości świata muzycznego, pozwala mi na nieustanny rozwój i możliwość kontynuowania działalności artystycznej oraz pedagogicznej.

Moja aktywność i wszechstronność jako kompozytora i wykładowcy Akademii Muzycznej w Katowicach zdaje się potwierdzać tezę, że muzyka to najbogatszy język świata, którego siłą są możliwości poznawcze oraz kształtowanie osobowości i ludzkiej wrażliwości.

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.